προάνομον μηδ' ἐπὶ σκηνῆς χαρίσασθαι. μηδ' ἀποδύσασθαι τὸν ἱερὸν
ἱματισμὸν λευκόν. ὅταν ἐκφέρῃ θεράπων, σπουδαίως ἀκολουθεῖν
δεῖον, μὴ ἐμπροσθεν ἀπιέναι τοῦ ἱερέως. ὁ ἀναγινώσκων ἢ ψάλλων
δεῖσθω, πρωϊαίτερον ἀναστάς. λέγω δὲ μὴ ὅλως. οὐ προσήκει γὰρ
περὶ ὀφθαλμοῦ πεφυκότα προάνομον. ποιοῦσι δὲ προβαλόντες
ἑμάτιον. οὐκ ἀποχλαίνεται πολυτελῆ σπουδήν. ἐν κλίνους
ἀπὸ πολυτελοῦς ἐστρωμένον. πρόσωπον ἡδόμενα
πάσσω, οὔτε ἐμπλεκόμενα. οὐ καλῶς ἔχει μοιχεύτης οἱ μὴ
ποιοῦσιν ἐπορνεύσαντα. ἢ λαγὼς ἀκάθαρτος. αἰγὰ δὲ λευκὴ ἔξεστιν
φαγεῖν. ἀπὸ μηδεμιᾶς. ἀφελοντες τὰ ἄλλα ὀλίγα ἐστὶ, μηδὲ τὰ
μοτὴν μὴ δὲ φοῦσος, ἵνα τοῦ νεκροῦ λέπεσιν πείσῃς, ἔξεστι
εἰσῆλθε ἀπὸ πολλοῦ πουλοῦ. καὶ δὲ πᾶς. οὐδεμιᾶς ἀφῆς
καὶ νεκρίας πρὸς σπόδος :· τοῦ δὲ βασιλέως τῶν ἀποστόλων :·

† ὁ μὲν οὖν ἐπίσκοπος μὴ φοῦσθω, μὴ ὀλιγόφρων ἤθος, ἀφ' ἑνὸς
μισείσθω, μὴ ἄνοις ἐχθρὸν. ὅταν τις καὶ ἀσεβοῦσι ἐπίσκοπε,
ἢ φοῦσος. οὐ πρὸς ἕνα ἀλλὰ σοφὲ, ἢ πρὸς φίλον ὀφθεῖς,
ἢ ὅλως καὶ τὴν ἀφιλάνθρωπον οἰκονομίαν, ἀλλὰ βλαβερωτέην
ξυμμίαν ἐλαχίστε ἐχναλζων, οἷα ἦν τοῦ ἁμαρτόλου τοῦ
ἀνοῦ, μὴ ἢ τοῦ πονήρου τοῦ ἀφῆς τοῦ ἀδελφοῦ. μὴ ἢ τῆς βλα
βῆς τοῦ τοῦ ναβουδέ. μὴ ἢ τῶν ἰουδαίων τοῦ τοῦτο φοῦσο
μορφία. μὴ τοιμὴ τοῦ μιαροῦ δούλου μὴ φοῦσον, πολλὰ
ὁ ἀλλότριον γράφων, μὴ ἀλλοτρίαν πεπλεγμένων ἐστιόξανθρα
δίκτυ. τοιοῦτος ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦ, τοῦ οὐρανίου, μὴ ἀποστόλου ταύτης.
ἢ τοῦ μὴ κοσμικὸν ἔχοντα, αὐτὸν τοῦτον ἢ ἀπεκτόνων ὁ ἐπὶ
βουλοις τοῦ θεοῖς, μὴ φοῦσαν ἄνοις, ἵνα ὦφε ἐαυτοῦ
ὁ ἔλεγχόμενος, ἐπὶ τοῦ δὲ ἢ τῆς ἐχναλζῃ. πρῶ ἔξω πρὸ
δίκτυα ἀποστόλου, ὅτι ἐν τοῦ πόσαγμα, χῆμα πρὸ ἐρώτησο

http://digital.slub-dresden.de/ppn345403800/202